

ske mudrer til

børnetestpublikums øjne. Kunstnergruppen A-kassen (Søren Petersen, Morten Steen Hebsgaard, Christian Bretton-Meyer og Tommy Petersen) er kendt for at lave små interventioner i hverdagslige ting, der så pludselig opfører sig underligt. Således også her, hvor en lampe drypper vand ude i kirketrapperummet, der er savet i gelænderet, og duerne ude fra byrummet kan vandre tværs igennem udstillingsrummet via en glasgang. En overdimensioneret stramajpude er skæg men må ikke berøres, og så er hovedværket ellers en sjov maskine, der spytter cornflakes ud og derved mimer den måde, man lavede sne på i de gamle W.C. Fields-film. Man kan selv blive filmet på bluescreenbaggrund og med »sne« i forgrunden og dernæst se sig selv sandwichet med en gammel Fields-film, der vises andetsteds (hvis ellers teknikken virker, hvad den ikke gjorde, da jeg var der). Muligvis bliver det hele meget sjovere og mere udfordrende på de særligt arrangerede workshops for børn og unge, men som almindeligt forældre-barn-besøg er der simpelthen for lidt at komme efter.

OVERGADENS særlige profil er det mindre kendte, vækstlaget, de unge kunstnere, enten som soloudstillinger af især danske kunstnere, der kan ansøge om en udstilling, eller som anderledes kuraterede gruppeudstillinger. En sådan meget ambitiøs af slagsen kan man møde lige nu under titlen *Technically Sweet*. De to kuratorer og kunstnere Yvette Brackman og Maria Finn

er faldet over et filmmanuskript af det navn, eller på italiensk »Tecnicamente dolce« af Michelangelo Antonioni fra 1966. Filmen foregår på Sardinien, i Rom, i New York og i Amazonasjungen, hovedrollerne er Jack Nicholson og Maria Schneider, men filmen blev aldrig realiseret pga. manglende finansiering. Brackman og Finn har nu inviteret 13 danske såvel som udenlandske kunstnere til at give et bud på deres egen realisering af manuskriptet, dele af det, eller bare at tage det som afsæt til en mere fri fabuleringen. Det er der kommet en lang række glimrende især videoværker ud af, og samlet set er udstillingen ret seværdig. Handlingen er kort gengivet ved indgangen, og det er bl.a. noget med et kompliceret romantisk trekant drama på Sicilien, der ender med, at de to rivaliserende mænd tager på flytur i junglen, styrter ned og til sidst dør efter strabadser. Men efterhånden begynder man at stykke en imaginær film sammen i hovedet eller selv digte med og konstruere sin egen film. Ja, det lyder måske som en kliché, men netop med denne udstilling får den mening.

Lars Mathisen læser dele af manuskriptet op tilsat mennesketomme filmmede steder, Frans og Frederik Jacobi er rejst ud i junglen og opfører en del af manuskriptet her, Mark Orange har på meget forførende vis iscenesat et kort, ordløst møde mellem tre af filmens personer i et apotek. Flere fokuserer mere abstrakt på filmens opdeling mellem by og vild natur, fx Pia Rönické der har filmet i en mærkelig forladt og forsømt park i et område af Los Angeles, der

er præget af høj kriminalitet, og hvor parken med det lovende navn »Elysian Park« er blevet et utrygt og farligt sted. I en todelt video tager Laura Parnes fat i en lignende dualisme. På den ene skærm ses en lille familie, der leger i et smukt landskab. På den anden vises sekvenser fra dyrefilm med farlige vilde dyr og en uhyggelig lydside, som peger tilbage på den lille families sårbarhed og konstruerede idyl. Man skal give sig god tid, for de mange små film varer mellem 2 og 26 minutter. Udstillingen er inviterende installeret, og der er hovedtelefoner til de fleste film. Der er meget at komme efter, og man får virkelig lyst til at se alle de forskellige kunstners bud på en Antonioni-fortolkning, som sært nok samler sig til en collagefilm. Men der gøres for lidt ud af formidlingen. Der er ingen navne eller værkforklaringer i rummet, og især det sidste har man brug for. De må hentes i et stort formidlingsark, som gæsten så kan flagre med selv og forsøge at stave sig igennem de tættrykte tekstspalter med mikroskrift på hudfarvet papir, der næsten forsvinder i halvmørket. Det kan gøres bedre.

Marco Evaristi: Red Factions. A-kassen: 40 grader +. Begge i Kunsthallen Nikolaj, til 22. feb.

Diverse kunstnere: Technically Sweet. Overgaden. Institut for Samtidskunst, til 18. januar (hvor den unge debutant Tove Storch udstiller på etagen ovenover). Både i Nikolaj og Overgaden arrangeres artist talks og foredrag – se www.kunsthallennikolaj.dk og www.overgaden.org.